

OBČASNÍK ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY DOBROSLAVA LIDMILY V OSTRAVĚ-SVINOVĚ

Jaro 2012 zdarma www.zussvinov.sweb.cz

Jubilejní koncert 1992-2012

Křest publikace k 20. výročí, Zdeněk Ivančo a učitelé školy

Prvním únorem tohoto roku vyvrcholil dvacátý rok života naší základní umělecké školy. Dne 22. února jsme pro oslavu tohoto malého sice, ale přesto významného výročí uspořádali koncert, při kterém jsme si mohli uvědomit, kam až jsme za dvě uplynulá desetiletí došli.

Když si jen vzpomenu, kde jsme začínali! Podkrovní sál nebyl, koncertní křídlo také ne, varhany tehdy ještě ve hvězdách. Koncerty probíhaly v evangelickém kostele. Byli jsme vděční, že nám to Československá církev husitská umožnila. Měli jsme v kostele i klavír, a vůbec nám nepřipadalo zvláštní, že jsme v sakrálním prostoru, hlavně, že bylo kam pozvat posluchače, že bylo kde hrát.

Jako dnes slyším první písničky vyluzované skřipavými tóny houslíček v rukou našich dětí. Byly to tóny hodně neumělé a chvilkami intonačně pobloudivlé, ale jakou radost jsem z nich měla! A nejen já. Vzpomínám např. na triumfální cestu naší mladičké varhanice, jak jde středem kostela, aby se vpředu posluchačům uklonila. Po letech, kdy hudební škola ve Svinově nebyla, se naše děti vzdělávaly v hudbě doma!

Letošní „dvacetiletý“ koncert byl proti těm prvním naprosto nób! Pěkné prostředí našeho sálu, dobrý klavír, dostatečující zázení. Jak ráda jsem s našimi hosty sdílela sváteční atmosféru koncertu! Hned v úvodu jsme vzpomenuli hudebního patrona naší školy, skladatele, našeho sborníka a učitele Dobroslava Lidmily. Dívky z klavírní třídy Jekateriny Garbové zahrály její autorské aranž-

má jedné ze stěžejních melodií Lidmilyova dětského muzikálu Cesta na boso s názvem Umíme ledaco. Tato slova byla vlastně mottem našeho koncertu.

L. Švabíková, B. Čechová

Ukázali jsme vynikající klavíristy (Adama Daniela, Michala Skotnicu, Michala Szymika, Ondřeje Cibulku, Terezu Bastlovou a Karolínu Lachovou), výborné dechaře (Vladimíra Mikšanika, Adama Daniela, Michala Szymika, Karolínu Brumovskou), na keyboard s přehledem zahrál Martin Ulmann, opět nás potěšila naše osvědčená houslistka Eliška Brumovská a ne- nechali jsme odpočívat ani varhany; ty rozezvučel Tomáš Sommer. Očekávaným bodem programu bylo vystoupení Barbory Čechové s její učitelkou Iduou Gaidošovou a v druhém rohu byla středem skupinky moje paní učitelka Marie Židková. Bavili se dobře i naši učitelé, škoda, že pro nedostatek času nezůstal novopečený ředitel, náš bývalý kolega Ondřej Langr, a ředitelka na rodičovské dovolené Marie Malinová. I tak jsme je rádi na koncertě přivítali.

V druhém hovoru byl zhodnocen koncert, uplynulé roky školy, probíraly se i osobní záležitosti; byla pohoda. A hlavně, každý z našich hostů měl v ruce publikaci nazvanou 20. výročí založení Základní umělecké školy Dobroslava Lidmily v Ostravě-Svinově a k ní desku CD z toho nejlepšího, co se nám v poslední době podařilo natočit. S tou měl největší práci náš žák Šimon Greško, který se jako skladatel a také zvukový režisér záznamem hudby zabývá. Zatímco publikaci křtili domácí, jejichž středem byl zde nejdle sloužící učitel Jiří Martinak, u desky asistovala zástupkyně našeho zřizovatele, mistostarostka Jiřina Broulíková.

Všichni, i ředitelé některých ostravských základních uměleckých škol, nám toho zdařilého večera blahopřáli k výročí a v dobré pohodě nás vyprovázeli do dalšího dvacetiletí hudebního života školy.

Lydie Romanská

Současná ředitelka školy PhDr. Lydie Romanská byla letos 27. března v minoritském klášteře v Opavě mezi dvaceti pěti učiteli oceněnými Moravskoslezským krajem u příležitosti Dne učitelů. Lydie Romanská dovršila letos padesát let úspěšného působení ve školství.

Blahopřejeme k ocenění!

bude na tento materiál vybrán malý příspěvek mimo standardní školné. Sborový zpěv pro mimosvinovské děti – 400 Kč na pololetí

Nadále platí možnost slev dle pravidel uveřejněných na internetu a na nástěnce v přízemí školy.

Přeji všem krásný zbytek jara, prosluněné léto a do příštího školního roku mnoho sil a pevné nervy.

Jarmila Hejduková sekretariát ZUŠ

Dobrá zpráva

V souvislosti s velmi dobrým výsledkem hospodaření školy v roce 2011 jsem oprávněna sdělit, že příspěvek rodičů na částečnou úhradu neinvestičních výdajů na školní rok 2012/2013 se nezvyšší.

Pouze za zapůjčení školního nástroje bude nutné připlatit 100 Kč pololetně.

Výše příspěvku Hudební obor individuální výuka –

1300 Kč na pololetí Hudební obor výuka ve skupině – 900 Kč na pololetí zapůjčení školního nástroje – 200 Kč na pololetí

Výtvarný obor – 1 100 Kč na pololetí

V případě, že ve výtvarném oboru budou vyučovány některé materiálové nákladnější techniky, je možné, že

Občasník ZUŠ Ostrava-Svinov, vydává Základní umělecká škola Ostrava-Svinov, Bílovecká 1, 721 00 Ostrava. Zodpovědný vedoucí: Lucie Švabíková, DiS., tel.: 596 966 506, 776 139 938, e-mail: lusinka.w@seznam.cz. Použité fotografie – archiv ZUŠ. Sazba a tisk: Repronis s.r.o., Teslova 873/2, 702 00 Ostrava-Privoz.

PLÁN AKCÍ

- Co nás čeká ve druhém pololetí školního roku 2011/2012**
- HUDEBNÍ OBOR**
- 3.–5. 2. – seminář v Praze o výuce nevidomých žáků (J. Garbová)
 - 15. 2. – koncert komorních her a souborů (malá seskupení, všichni učitelé), soubory Krmaši, Krmašci – J. Martinak, J. Šimáček, A Šmytec – M. Hájková
 - 16. 2. – literární beseda na ZUŠ Rychvald (L. Romanská)
 - 22. 2. – Jubilejní koncert (všichni zaměstnanci)
 - 22. 2. – Soutěž ZUŠ v sólovém zpěvu, okresní kolo (I. Gaidošová, L. Švabíková)
 - 7. 3.–2. 5. – třídní předebrávky (všechny třídy)
 - 8. 3. – vystoupení pro seniory – Plesná (J. Šimáček – Š. Greško)
 - 12. 3. – odevzdání ŠVP (nových učebních osnov všech vyučovacích předmětů – všichni učitelé)
 - 20. 3. – přehlídka ve hře na bicí nástroje (F. Škrla)
 - 28. 3. – soutěž ZUŠ v sólovém zpěvu – krajské kolo (I. Gaidošová, L. Švabíková)
 - 28. 3. – koncert učitelů pod názvem Učitel a žák (V. Stiskalová, J. Garbová, P. Marek, M. Hájková, L. Romanská)
 - 29.–31. 3 – mezinárodní klavírní soutěž v Maďarsku (J. Garbová, L. Romanská a zástupce rodičů)
 - 12.–13. 4 – závěr Artprogramu Čeladná (ředitelka, koordinátor)
 - 19. 4. – přehlídka Klavírní mláďi Ostrava (I. Žáková, J. Garbová, L. Švabíková)
 - 25. 4. – Veřejná školní předebrávka (všichni učitelé)
 - 26. 4. – sborové vystoupení pro seniory (L. Romanská)
 - 27. 4. – literární beseda se seniory s hudebním vystoupením žáků (dům soustředěné péče Průběžná ul., O.-Poruba) – L. Romanská
 - 27.–29. 4. – celostátní kolo soutěže v sólovém zpěvu (I. Gaidošová, L. Švabíková)
 - 2. 5. – Krajská klavírní přehlídka Karviná (J. Garbová)
 - 2. 5. – předebrávka dechových tříd (J. Martinak, J. Šimáček)
 - 9. 5. – koncert ke Dni matek v DD Slunečnice (J. Garbová)
 - 10. 5. – Taneční ples pro milované maminka (J. Garbová)
 - 11. 5. – Školní noviny (L. Švabíková, všichni zaměstnanci)
 - 15. 5. – festivalový koncert ZUŠ v Altánu (J. Kračmer, I. Žáková, L. Švabíková, I. Gaidošová)
 - 16. 5. – Žakovský koncert (všichni učitelé)
 - 27. 5. – Moravskotřebovské arkády – sbory (V. Stiskalová, L. Romanská, J. Garbová)
 - 30. 5. – Absolventský koncert (J. Garbová, M. Hájková, L. Švabíková, I. Gaidošová, I. Žáková, J. Martinak)
 - 1. 6. – Varhanní koncert k „Noci kostelů“ (L. Kubenka)
 - 27. 6. – Závěrečný koncert Hraje celá rodina (všichni učitelé)

- VÝTVARNÝ OBOR – Lucie Otisková, Lucie Petrošová**
- duben–červen 2012**
- Spolupráce na pozvánkách koncertů školy
 - Návrhy na estetizaci školních chodeb a vchodu školy
 - Fyzická realizace nové úpravy
 - Jarní salon – Ostrava, Sokolská 2012
 - Obrázky a knížky za školou – knihovna Svinov
 - Den otevřených dveří pro MŠ
 - Návštěva výstav v centru města – galerijní animace (průběžně všechny skupiny)
 - Plenér (tvorba v přírodě) – dospělí a skupina vybraných dětí
 - Výstava studijních kreseb L. Mokré v předšálí (vernisaže v rámci koncertu)
 - Exkurze do profesionální keramické dílny (skupina vybraných dětí)
 - Účast na Pálení čarodějnic, 30. duben 2012
 - Příprava příměstského tábora Indiánské léto
 - Dokončení práce na návrhu nového loga a webových stránek školy

Základní umělecká škola Dobroslava Lidmily Ostrava-Svinov
Bílovecká 1, 721 00 Ostrava-Svinov

vyhláшуje

ZÁPIS

na školní rok 2012/2013

ve dnech 2.–18. května 2012
pondělí–čtvrtek v době od 13 do 17 hodin.

Na školní rok 2012/2013 nabízíme tyto možnosti výuky:

- pro předškolní děti: sborový zpěv, přípravnou hudební výchovu, výtvarný obor
- pro děti od 7 let: sólový zpěv, hru na klavír, keyboard, housle, kytaru, zobcovou flétnu
- pro děti od 10 let: výuku hry na příčnou flétnu, lesní roh, klarinet, saxofon, elektrickou kytaru, bicí nástroje, varhany
- přípravu ke studiu na středních a vysokých školách uměleckého směru, pedagogických a filozofických fakultách.

Zápis proběhne v budově ZUŠ v Ostravě-Svinově na Bílovecké ulici 1

(Škola proti kostelů – zastávka autobusu č. 37, 46, 64 – Svinov náměstí). Další informace poskytneme na tel. 596 966 506, 605 873 018, informace najdete také na internetové adrese <http://zussvinov.sweb.cz>

Koncert ke Dni učitelů

Koncert s názvem Učitel a žák byl uspořádán ke Dni učitelů – 28. 3. 2012 – a byl zaměřen na ukázky práce učitelů s žáky, kteří dosáhli ve svém oboru výraznějších úspěchů. Posluchači tak měli možnost vidět výsledky dlouholeté práce s žákem a zjevný vliv konkrétního pedagoga na jeho hudební vývoj. Akce v takovém duchu proběhla na naší škole poprvé a snad byla pro naše publikum příjemným překvapením a pro žáky příkladem i inspirací. Společná vystoupení předvedli učitelé

a jejich žáci ze čtyř hudebních oborů: sólový zpěv zastoupila paní učitelka Vendula Stiskalová, která vyučuje na naší škole od letošního roku, a její žačka Kateřina Juřenová. Obě se rezentovaly sólovými výstupy. Hru na kytaru předvedl pan učitel Pavel Marek, který vystoupil jak sólově, tak společně se svým žákem Šimonem Greškem. Klavírní hru reprezentovala paní učitelka Jekaterina Garbová se svým žákem Adamem Danielem. Nejprve předvedli jedno číslo společ-

ně a poté zahrál Adam dvě skladby sám. Koncert zakončil houslový soubor pod vedením paní učitelky Marcelly Hájkové, která si sama se svými žáky s velkou chutí zahrála. Všechny korepetice na tomto zdařilém koncertě zajistila paní učitelka Jekaterina Garbová. Celý koncert proběhl v příjemné atmosféře a všichni vystupující předvedli vynikající výkony. Věříme, že se podobná akce v budoucnu opět někdy podaří.

I.Ž.

(foto viz strana 4)

Naše zlato mezi sedmi národnostmi dětí klavírní soutěže v Maďarsku!

Naše spolupráce se třemi zeměmi Visegrádské čtyřky nespočívá jen v setkáváních při festivalech a nesoutěžních přehlídkách. Ředitel Základní umělecké školy Zoltána Kodályho v Törökszentmiklós, pan Szolt Balasz, organizuje také instrumentální soutěže. Po houslové to byla letos soutěž klavíristů. Naše škola přijala pozvání a ve dnech 29.–31. března jsme se soutěže zúčastnili.

Ve vši skromnosti musím napsat, že soutěž předčila moje očekávání, a to především v počtu zúčastněných národností. Bylo jich sedm: Češi, Slováci, Poláci, Maďaři, Srbové, Ukrajinci a Rumuni. Všech sedmnáct škol z těchto zemí poslalo do soutěže to nejlepší, co měli. Paní kolegyně, Jekatěrina Garbová, připravila pro soutěž čtyři žáky. Jakub Olbert se pro nemoc nezúčastnil. Soutěžili Blanka Nováková (I. kategorie), Lucie Mužíková (III. kategorie) a Adam Daniel (II. kategorie). Konkurence byla velická, jen v I. kategorii soutěžilo čtyřadvacet dětí.

A jak to v soutěžích bývá: můžeme mít výhody k hodnocení, porota má tři páry uší a oči, tři mozky, které naplno pracují a musí najít pro závěr konsensus. My ostatní, kteří jsme celou soutěž s tužkou v ruce sledovali, jsme si tvořili vlastní názor, který se nemusel v některých bodech krýt s názorem poroty. Lucie i Blanka zahrály podle mého mínění lépe než na Čestné uznání, zahrály především kvalitně po stránce klavírní techniky i dynamiky, drobná chyba u Lucie v Bachovi a ve skladbě U trpaslíků (P. Zilcher), kterou hrála

Blanka, se mi nejevila jako podstatná. Proto s radostí gratuluji oběma dívkám za dobrý výkon, za postavený stres, snahu a soustředění, které dohromady dávaly naději na medailové umístění. Nestalo se. Pro medaile nehrajeme.

Adam Daniel zahrál na „grand prix“, měl svůj den – a bylo z toho zlato se slávou. Byl ve své kategorii jediný oceněný zlatým pásmem a také jako jediný

hrál v sobotu na gala koncertě. Obě jeho vystoupení byla excelentní, myslím, že tak jako na soutěži jsem ho ještě hrát neslyšela. Splnil všechno, co po něm paní učitelka požadovala, a nebylo toho málo. Zahrál dynamicky, kantilénu měl „v malíčku“ (ten malíček mu paní učitelka často připomínala), při hře myslel a každý krok si uvědomoval, takže nebylo místo pro trému, a pokud ano,

tak jen velmi malinkou. Vypadal pěkně, paní učitelka mu uvázala motýlka, opravila knoflík na košili, které si zapnul o jeden jinak – to bylo asi pro štěstí. Při všem umění je toho štěstí velmi zapotřebí. Stačí, aby v sále upadla tužka, a soustředění je pryč. Neupadla. Zahrál skvěle a musel se k úkloně ještě jednou vrátit. Také po vystoupení na koncertě a po předání ceny.

Srdečně gratuluji Adamovi i jeho paní učitelce. Na soutěži se těšili velké pozornosti, stejně tak si vážíme jejich práci i tady doma.

Všichni nám udělali velkou radost a přidali další kus k dobrému jménu naší školy, tentokrát v rámci základního uměleckého školství středovýchodní Evropy.

Lydie Romanská

Pěvecký koncert Barbory Čechové

Přestože naše ZUŠ není velkou školou, prezentuje se mnoha hudebními aktivitami a posluchačům má co nabídnout. Obzvláště v tomto školním roce, v rámci oslav 20. výročí vzniku ZUŠ D. Lidmily se uskutečnilo několik kulturně-uměleckých akcí. Jednou z nich byl koncert Barbory Čechové. Barboru se nebojím nazvat „klenotem“ naší školy. Je velmi citlivá, pilná, skromná, a proto svůj talent dokázala rozvinout a být tam, kde je, a dělat to, co jí naplňuje. To všechno samozřejmě za velké podpory pedagogů a její rodiny, především maminky. Tento koncert proběhl 26. 1. 2012 v podkrovním sále naší ZUŠ. Baruška se totiž připravovala na přijímací řízení na JAMU v Brně a chtěla si svůj náročný program ozpívat. V hlavě nám utkvěla myšlenka uskutečnit výše zmiňovaný koncert. Paní ředitelka sdílela naše nadšení a zároveň přišla s nápadem ozvláštnit

koncert hosty. Pozvala sólisty operety Národního divadla moravskoslezského – Olgu Bezačínskou a Romana Haroka. Koncert se nesl v příjemném duchu. Slavnostní atmosféru umocňovala velmi vkusná výzdoba celého sálu, o kterou se postarala sama Barča s maminkou. Program koncertu byl rozdělen na tři celky. V první části zpívala Barča duchovní skladby a písně českých klasiků, přitom ji korepetovala paní učitelka a zároveň Barčina dobrá kamarádka Lucie Švabíková. Další část patřila muzikálovým a operním melodiím v podání hostů za klavírního doprovodu Zdeňka Pěčka. Poslední část koncertu patřila opět Barči a operním áriím. Koncert se povedl a Barborka se posléze dostala na svou vysněnou školu. Přejeme jí hodně úspěchů a spoustu tak povedených vystoupení, jaké bylo i to naše.

Ida Gaidošová

Soutěž ZUŠ v sólovém a komorním zpěvu

Ve tříletých intervalech se konají soutěže v sólovém a komorním zpěvu ZUŠ. Právě letos v roce 2012 se tato soutěž opět koná. Naši ZUŠ reprezentují dvě zpěvačky, za IV. kategorií Zdislava Szymiková a za IX. kategorií Barbora Čechová. Klavírní doprovod obstarala Lucie Švabíková. Okresní kolo ZUŠ z celé Ostravy proběhlo ve dnech 22.–23. 2. 2012 na ZUŠ Ostrava-Poruba. Naše zpěvačky s přehledem obsadily první místa s postupem do krajského kola. 27.–28. 3. 2012 se na ZUŠ ve Frýdku-Místku uskutečnilo již zmíněné krajské kolo. Zde zpívali

žáci z celého Moravskoslezského kraje. Pěvecká úroveň byla vysoká, podtržená atmosférou nádherných prostor školy, ve které soutěž probíhala. Děvčatům se i zde moc dařilo. Zdislka ve své kategorii obsadila II. místo a Barča i přes hlasovou indispozici opět vyhrála, tudíž získala I. místo s postupem do celostátního kola. Tato soutěž proběhne v měsíci dubnu 2012 v Turnově. Intenzivní práce přinesla své ovoce a věřím, že děvčata motivovala k dalším krokům ve zpívání. Je dobře, že nás úspěch žene stále dál.

Ida Gaidošová

Koncert komorních her a souborů

ZUŠ Svinov oslavila v letošním roce 20. výročí od svého založení a k tomuto jubileu připravila pro veřejnost dva významné koncerty. První z nich proběhl 15. února 2012 a žáci se zde předvedli jako sólisté, ale jako hráči v kolektivních souborech, takže kromě perfektní přípravy každého jednotlivce věnovali žáci i učitelé svůj čas a úsilí společnému náviku skladeb, což je práce náročná pro obě strany. Na koncertě jsme měli možnost slyšet dua, tria, kvarteta, ale také početnější seskupení našich flétnis-

tů, kteří se pod vedením p. uč. J. Martináka a za doprovodu p. uč. J. Šimáčka na klávesy předvedli pod názvy KRMAŠCI a KRMAŠI. Oba soubory mladších a starších žáků zahrály známé melodie naší populární hudby a ukázaly, že jsou pro ně v repertoáru komorní hry příjemným zpestřením. Žáci p. uč. J. Kračmera se předvedli v několika zajímavých seskupeních. Vyslechli jsme tři dueta, ve složení flétna – klavír, dále flétnové trio a flétnové kvarteto. Tato seskupení nám předvedla jak úpravy známých melodií,

tak skladby z klasického repertoáru. Flétnové kvarteto p. uč. J. Martináka zahrálo ukázkou hudby 16. století a houslový soubor pod vedením paní uč. M. Hájkové A ŠMYTEC byl se svým pestrým programem ukázkou stoupající úrovně houslového oddělení, kde právě souhra je velmi náročnou záležitostí a vyžaduje kvalitní úroveň každého jednotlivého hráče v souboru. DPS Zvonoklíček pod vedením paní uč. V. Stískalové byl milým vystoupením našich nejmladších zpěvčáků, kteří se připravují na pozdější

sborovou práci, a svým nadšeným zpěvem všechny přítomné potěšili. Klavírní doprovody k čísům zajistili: paní uč. J. Garbová, p. uč. J. Šimáček, p. uč. J. Kračmera a dvě žákyně paní uč. J. Garbové – M. Burešová a T. Bastlová. Celý

koncert byl na velmi kvalitní úrovni a byl pro veřejnost ukázkou rozvíjející se souborové hry, která našim žákům umožňuje uplatnit získané dovednosti

I.Ž.

Jekatěrina zářila s filharmonií

Není obvyklé, aby učitel základní umělecké školy dostal svého žáka na koncertní pódium spolu se symfonickým orchestrem. Proto naši kolegyně, Jekatěrina Garbové, srdečně gratulujeme ke dni 23. února t. r., kdy na pódium koncertního sálu ostravského Domu kultury doprovodila svého žáka Adama Blažka, od narození nevidomého. Hrál skladby Georgie Gershwin a Glenna Millera. Na koncertě jsem byla a s Adamem jsem si pohovořila. Na otázku, zda měl trému, odpověděl, že ne, že si koncertu užíval. Bylo to na něm vidět, s dojemnou pokorou se nadšenému publiku ukláněl, s důvěrou se nechal k vystoupení i z pódia Jekatěrinou vést. Je sympatické, že on nebere svůj úspěch jako životní událost, která je vrcholem jeho snažení. Má spoustu plánů a skromně říká, že na dráhu koncertního umělce pro svůj handicap nemá. Studuje jazyky, především angličtinu a španělštinu, zkusil hrát na kytaru, ale ta ho příliš neuchvátila. Zůstal

klavír a dál – nepředbíhejme. A co jeho vyučující? Svůj úkol vzala jako výzvu. Na samém počátku hrála se zavázanýma očima, aby se mohla zžít do způsobu vnímání klaviatury u dítěte, které od narození nevidí. S pilí jí vlastní si postupně vypracovala metodiku k edukaci nevidomého a cílevědomě šla za úspěchem svého žáka. Úspěch to na koncertě byl. Mimořádný. Není divu, že se o oba zámělna televize i rozhlas, nejen český. Je-li to sláva, přejme jí oběma aktérům vrchovatě.

Lydie Romanská

Koncert žáků klavírní třídy J. Garbové

Naše svinovská základní umělecká škola letos oslavuje své dvacáté výročí. A jak se oslavuje jubileum hudební školy? Samozřejmě koncerty! Žáci naší třídy se zúčastnili všech školních jubilejních koncertů, ale také uskutečnili několik svých třídních koncertů. Poté, co děti vesele a brilantně zahrály 15. prosince roku 2011 na tradiční třídní maškarní vánoční předehrávce, začali jsme následujícího dne přípravu dalšího koncertního programu. V důsledku zaujaté a pilné práce kolektivu třídy se naši posluchači mohli dne 25. 1. 2012 v sále ZUŠ Dobroslava Lidmily opět ponořit do kouzla klavírní hudby. Během přípravy koncertu jsme se už poněkolikáté přesvědčili o síle týmové spolupráce. Měli jsme v plánu udelat koncert žáků starších ročníků, jenomže z důvodu náhlé nemoci několiků slečen nám přiběhli na pomoc

mladší kolegové ☺. A tak koncert obsadili naši „pehaváci“: Eliška Stupková, Magdalénka Janošková a Ondrášek Konečný, žáci 1. ročníku: Jakub Olbert, Emka Gabová, Petr Foltys a Klárka Nováčková, žáčka 2. ročníku Michálka Janáčová a také Blanička Nováková a Barborka Špačková (3. ročník), sourozenci Viktor a Valénka Larišovi, Adam Daniel a Lucinka Mužíková. Z těch starších hráli jen Tereza Medulová, Michael Skotnica, Magdaléna Burešová a Kateřina Picková. Koncert se podařil i přesto, že naši mladší žáčci měli na nácvik svých skladbiček jenom jeden měsíc! A hráli stejně muzikálně a zručně jako starší spolužáci. Perfektně a mnohotvárně zazněly sólové skladby i čtyřruční. Klaviristé hráli s radostí a velkým nadšením a naši hosté s potěšením poslouchali jejich hru a vítali mladé

umělce vřelým potleskem. Lednový koncert naší třídy však neukončil řadu jubilejních klavírních koncertů, a jen přidál povzbuzení a větší zápal v přípravě mladých klaviristů k dalšímu koncertu. Proto vás zveme na naši tradiční předehrávku, věnovanou Dni matek, která se v tomto roce uskuteční pod tematickým názvem „Taneční ples pro milovanou maminku“.

Jekatěrina Garbová

Pracujeme z lásky

Po příchodu do práce jsem našla na stole vzkaz od naší mladé šéfredaktorky Lucie s prosbou o napsání článku do novin s tématem: malování chodby. Postup práce malíře posouvajícího se kousek po kousku chodbou by asi nikoho moc nezajímal. Napadlo mě tedy, milí čtenáři, odhalit vám trochu jiný pohled na věc. Původní záměr vymalovat naši kancelář svépomocí nás opustil jednak proto, že bychom to vlastními silami s kolegy ní Janou asi nezvládly, a za další, za práci navíc je nějaká „finanční pochvala“ v nedohlednu, jelikož státní rozpočet na nepedagogické zaměstnance poněkud zanevřel. Pan malíř nám rád vyšel vstříc a za sobotu měl místnost vymalovanou v jarních barvách. V neděli jsme tedy mohly nastoupit na úklid. Privítala nás příjemně vymalovaná kancelář, avšak pohled na desítky let starou podlahovou krytinu, která se už neslučovala s předpisy BOZP, celý dojem hodně narušoval. Blesková myšlenka na výměnu lina se rychle ujala, jen zbývalo ji realizovat. Po rychlé poradě s paní Hejdukovou, co se financí týče, jsme začaly řešit, kdo a kam zajede linoleum koupit. Manžel měl vý-

jímečně v neděli volno a byl první po ruce. Ohromen mou rychlostí, jak jsem se objevila doma a vychrlila na něj, co bych potřebovala (čímž jsem ho vyrušila od dopolední kávičky), na mě nevěřicně zíral. Prý si to představuju jak Hurvínek válku a pokládat linoleum není jen tak. … K dobrému skutku se mi jej sice podařilo přemluvit, ale do školy vyměřit podlahové metry se mnou krácel s výrazem rozzuřeného býka. (Přestože jinak je to zlatý člověk ☺.) Cestou do Hornbachu jsem k němu mlčky vysílala myšlenky klidu a míru, což brzy přineslo své ovoce. Než jsme se vrátili z nákupu, povolala Jarmilka posilu – svého syna a společně s Janou jsme strhli starou krytinu. Nakonec bylo našimi společnými silami lino úspěšně položeno. K večeru jsme s manželem ještě zajeli nakoupit nové zreadlo a jiné doplňky do „kancelíku“, které nám pomohl zároveň i instalovat. Tak jsme si tedy zkrášlily naši místnůstku, kterou rádi navštěvují nejen dospělí, ale ještě raději děti, které obzvláště nyní obdivují nové přírůstky piskomilů. O pár týdnů později jsme si podobnou akci s manželem zopakovali při vybudování

posezení pro čekající rodiče a prarodiče. Tentokrát jsem manžela dopředu informovala, přestože nešlo o jednoduchou záležitost. Rozebrat klavír z roku 1903, který stál na místě budoucího posezení, nebyla žádná legrace. Nejdříve to vyžadovalo uvolnit strunku po strunce. Ta poetivá práce člověka, který kdysi tento klavír zhotovil, byla tedy opravdu vidět. Musím přiznat, že nám bylo velice líto rozebírat starý nástroj, bohužel však o něj neměl nikdo zájem a na jeho místě se počítalo s již zmíněným posezením, tak se nic jiného nedalo dělat. Po několikahodinové demolici jsme vše uklidili a koutek vybavili starší sedačkou a stolem z rodinných fondů. Strávili jsme tak život víkendový den ve škole a to vše jen z lásky k ní a dětem. Doufáme, že se jednoho dne náš pan ministr dobře vyspí a vzpomene si na správní zaměstnance ve školství. Zatím zřejmě žije v tom, že jsou to lidé bez hmotných potřeb. Ještě že na nás milé vedení školy pamatuje. Když už však máme to jaro a lásky čas klepe na dveře, něco moudrého a pozitivního nakonec: „Láska je zdrojem všeho a pramen lásky nosí v sobě ukrytý každý člověk.“ Přejí všem krásné jarní dny a slunce v duši!

Mirka Malinková

Děti k 20. výročí naší školy

Kristýna Flanderková
Bydlím v centru Ostravy a do této školy chodím proto, že mám blízko babičku. Ale i kdybych měla chodit do školy blíže, nevyměnila bych to. Jsem zde skoro každý den, kromě čtvrtka. Učitelé jsou usměvaví a v celé škole panuje příjemná a vzdělaná nálada. Když jsem chodila do výtvarky a mamka pro mě přišla, později mi řekla, že se tam cítila jako dítě a že by tam s chutí zůstala. V chodbě na nás mrká J. A. Komenský a dodává nám odvahy, když stojíme nerozhodně před učebnou a neumíme zadanou látku. Ve dnech úterý a pátek se učím hře na flétnu a kleyboard. Můj pan učitel Jiří Šimáček si už zvykl na to, že to prakticky skoro vždy neumím, a tak mu nekazím stále vtipnou náladu. Na nauky odcházím dobře naladěna a s hlavou plnou nových informací, které nám paní ředitelka Lydie Romanská umí zajímavě a poutavě povědět. Takže, kdybych měla celkově zhodnotit tuto školu, udělala bych to takto: skvělá.

Blanka Nováková
Tato hudební škola je super, líbí se mi na ní hodiny klavíru, nauka, předehrávky a všechno ostatní. Mám ráda všechny paní učitelky a učitele a paní ředitelku Lydii. Mám ráda hodiny klavíru s paní Garbovou. Taky se mi na této škole líbí, jak je výjimečná. Mám také ráda svoje kamarádky z nauky.

Adam Daniel
ZUŠ Dobroslava Lidmily je škola, která má jinačí život než ostatní školy. Má velká plus. Tato škola má skvělé učitele, kteří rozumějí hudbě. Jsou i vtipní. Jako například Jiří Šimáček a Jiří Martinak. Ti dva (musím to fíct neslušně) se pořád řehtají. S téma je prostě sranda. Tohle je pro mě velíké plus. Mohl bych o vtipných učitelích vyprávět dál a dál, ale musím sdělit ještě něco

jiného. Teď o mně. Já jezdím až z centra Ostravy. Chodím tady proto, že se moje mamka poznala s paní učitelkou Jekatěrinou Garbovou, která vyučuje talentované žáky. Tohle bylo před pěti roky. No a teď? Teď hraju dokonce na dva hudební nástroje. Samozřejmě, jak jsem napsal, že tato škola má hodně skvělých učitelů, tak i paní ředitelka musí být skvělá. O tom není sporu. No, paní ředitelka zvládá normálně všechno. Od hudební nauky až po vedení pěveckých sborů. Ještě jsem zapomněl, že škola má mnoho předehrávek, koncertů a soutěží. Často vycházejí školní noviny. Je to nejlepší hudební škola, kterou znám.

Martin Ulmann
ZUŠ Dobroslava Lidmily je pro mne brána do světa hudby. Vynikající učitelé, jako jsou Jiří Šimáček nebo paní ředitelka Lydie Romanská, mě dobře učí orientovat se v hudbě a v notách. Učebny jsou plně vybavené potřebnými hudebními nástroji a tabulemi. Chodby vymalované obrazy a postupy uměleckých slough. Milý a usměvavý personál. Nejlepší jsou ale předehrávky na klavír, flétny a sbor. Z nauky si vždycky odnesu nové znalosti. Líbí se mi tady.

Stanislav Kursa
Máme tady novou krásnou výzdobu na chodbách a nový gauč pro rodiče, co čekají na své děti. Máme tady od konce velkých prázdnin, jak jste si možná všimli, zdvižnou plošinu pro vozíčkáře. V některých třídách jsou nové skříně.

Lucka
Tato škola mě baví kromě nauky a flétny. Já bych chtěla hrát na saxofon a na klavír. Já mám ráda paní učitelku Hájkovou, paní učitelku Otiskovou z výtvarky. Mě baví výtvarka a chodím do čtvrté třídy.

Izabela Pšolková
Tuto školu mám velmi ráda, jsem hodně šťastná, že nemusím dojíždět někam daleko. Nauka a kytara mě baví, ale nemám ráda předehrávky a vystoupení a koncerty, protože mám trému. Když je teďka škola zrekonstruovaná, líbí se mi více. Když doma cvičím, moc se mi nechce, ale ve třídě mě to baví. Jméno školy mi připadá taky lepší, když se teď jmenuje „Umělecká škola Dobroslava Lidmily“, zní to zajímavěji. Učebna nauky se mi líbí taky, protože je v ní příjemně. Tahle škola je super.

Aneta Venhudová
Tato umělecká škola je moc hezká, zvláště po opravě, jsou tu milí učitelé. Mám ráda předehrávky atd. Znamená pro mě hodně, dala mi to, co zatím nikdo (alespoň si to myslím), a to je hudební nadání. Líbí se mi, že není jen hudební, ale i výtvarná. Nedá ti jen umění, ale taky poznáš více věcí – než sedět doma – a dá ti možnost vyzkoušet si leccos a přiučíš se a hlavně, dostaneš i pár lekci do života.

Radim Jiránek
Paní učitelku klavíru mám hodnou, do klavíru chodím už dva roky. V sále na předehrávkách jsem byl už dvakrát. Moje paní učitelka klavíru se jmenuje Žáková.

Klára Glosová
Ráda hraji na kytaru, pan učitel je mi sympatický. Nemám ráda nauku, jinak mám ráda školu celkově.

Jana Horečková
Líbí se mi ve škole. Všechno. Nejvíce, když hraju s panem učitelem Šimáčkem. A ještě víc hraní v souboru (Krmašci). Ráda hraju na vystoupení. Máma s tátou mi tleskají. Je tady hezky.

Přijímačky na Janáčkovu akademii

Dne 6. února jsem s mamkou a korepetitorkou Lucií Švabíkovou nastoupila do vlaku ve směru Brno. Dalšího dne mě hned zrána čekaly přijímací zkoušky na Janáčkovu akademii múzických umění, obor zpěv. Ubytovaly jsme se na kolejích Mendelovy univerzity a večer jsme se šly najíst jen několik metrů od JAMU, což bylo také poslední jídlo, co jsem až do skončení přijímaček snědla. Vstávání v půl sedmé ráno pro mě nebyl žádný problém, neboť jsem vůbec neusnul. I přes obavy, že vzbudím obyvatel vedlejších pokojů, jsem se začala rozezpívat. Na snídani jsem si kvůli velké nervozitě netroufla, a tak jsem se spokojila s hmkem hořkého čaje. Autobus, kterým jsme chtěli jet, byl přeplněn studenty, avšak hned vzápětí jel další, který nás dovezl až k JAMU. Na vrátinci jsem obdržela klíč od malé místnosti s klavírem, kde jsem naštěstí zjistila, že

rýma mi nijak výrazně nepoznamenala hlas a bolest v krku nezapříčinila jeho zradu. V devět hodin nám v aule popsal průběh řízení. Poté jsme postávali na studené chodbě a čekali. Kolem jednácté hodiny jsem přišla na řadu. Krátce jsem se představila, profesoři zapnuli nahrávací zařízení a sdělili mi, co chtějí slyšet. Jako první skladbu jsem zazpívala Saint–Seansovu Ave Maria, při níž se mi nervozitou tak trásl hlas, až jsem se sama nestačila divit. V průběhu barokní Domine Deus už to bylo lepší a do arie z Hubičky jsem dala úplně všechno, čeho jsem byla toho dne schopná. Nakonec jsem podle pokynů komise přidala ještě Janáčkovo Pěřečko. Pocity jsem měla všelijaké, ale neměla jsem moc času nad nimi přemýšlet, protože jsem se chystala na zkoušku z herectví a tance. Před tříčlennou komisí jsem předvedla myslivce na lovu kachen,

čímž jsem je, soudě podle chichotání, docela pobavila ☺. Krom herecké etudy jsem ještě recitovala úryvek z knihy a tuto svou zkoušku jsem završila barokním tancem. Pak už mě čekal jen test z kulturního přehledu a také italstiny, se kterým jsem nepočítala. Tím skončilo mé přijímací řízení, a když jsem opouštěla budovu JAMU, upřímně jsem doufala, že to nebylo naposledy, co jsem tam zpívala. Čekání na výsledky trvalo kolem dvou týdnů, a protože jsem měla ten den, kdy se měly na internetu objevit, zpívání na třech akcích, nechtěla jsem se na ně podívat dříve, než všechny odpzívám. K mému velkému překvapení a obrovské radosti jsem po zadání svého jména a rodného čísla spatřila červeně napsanou „přijata na základe přijímacího řízení“ a doted' tomu nemohu plně uvěřit.

Barbora Čechová

Bublifuk

Opět je zde oblíbený dětský Bublifuk, a jelikož se naše noviny ohlíží až půl roku dozadu, za akcemi, které proběhly, a zpětně je hodnotí, dostaly i děti za úkol napsat články o svých minulých zážitcích, tentokrát z vánočních prázdnin. Zde je máte a pěkně si počítejte ☺.

Mé vánoční prázdniny
Vánoční prázdniny 2011 se nesly spíše v pracovním duchu. Obvykle jsem tento týden a půl trávil návštěvami u příbuzných, přátel a kamarádů. Protože mě ale za měsíc čekal klavírní recitál (konal se 18. 1. 2012 v KMO), moc velké volno jsem si dopřát nemohla. A tak se pojíždání rohlíčků, opětovně kochání se dárky a doléčování se z mé „vánoční chřípky“ (čtení povinné četby a průběžnou přípravu do školy ani nepočítám) střídalo se cvičením na klavír. Nesmírnou radost museli mít sousedi, kteří ani na Silvestra nepřišli o svou „pravidelnou dávku hudby“. Těžký život mají umělci. A ještě těžší jejich sousedé. Celkově mi ale tyto vánoční prázdniny přišly smutné. Možná proto, že byly kratší než obvykle. Nebo proto, že zkrátka a jasně nebyl sníh. Ať už je pravý důvod jakýkoli, doufám, že ty příští si užiju. A přejí to i Vám. Vždyť kdy je lepší čas na rozdávání radosti a lásky než právě na Vánoce!

Tereza Bastlová

Moje vánoční prázdniny
Letošní prázdniny začaly hezky. Všude okolo byl sníh a mráz na okna maloval krásné obrazy. Těšila jsem se, že na Vánoce konečně bude sníh. Do posledního momentu vše vypadalo nadějně. Jenže sníh roztál, alespoň ve městě... Nečekané... Proto jsem se rozhodla,

Verunka Planková
Líbí se mi ve výtvarce, hlavně vyrábění a modelování. Moje maska z keramiky se bude vypalovat. Těším se na ni. Mám ráda písničky na flétnu. Ve škole jsou hezké chodby. Hraju v sále na flétnu, je tam dobře. Mamka a tatka tam chodí, byl tam i děda.

Adéla Závadová
Naše škola je bezva. Líbí se mi ve výtvarce. Můj učitel je bezva. Vystoupení je bezva. Pan učitel Jiří Martinak je vtipný.

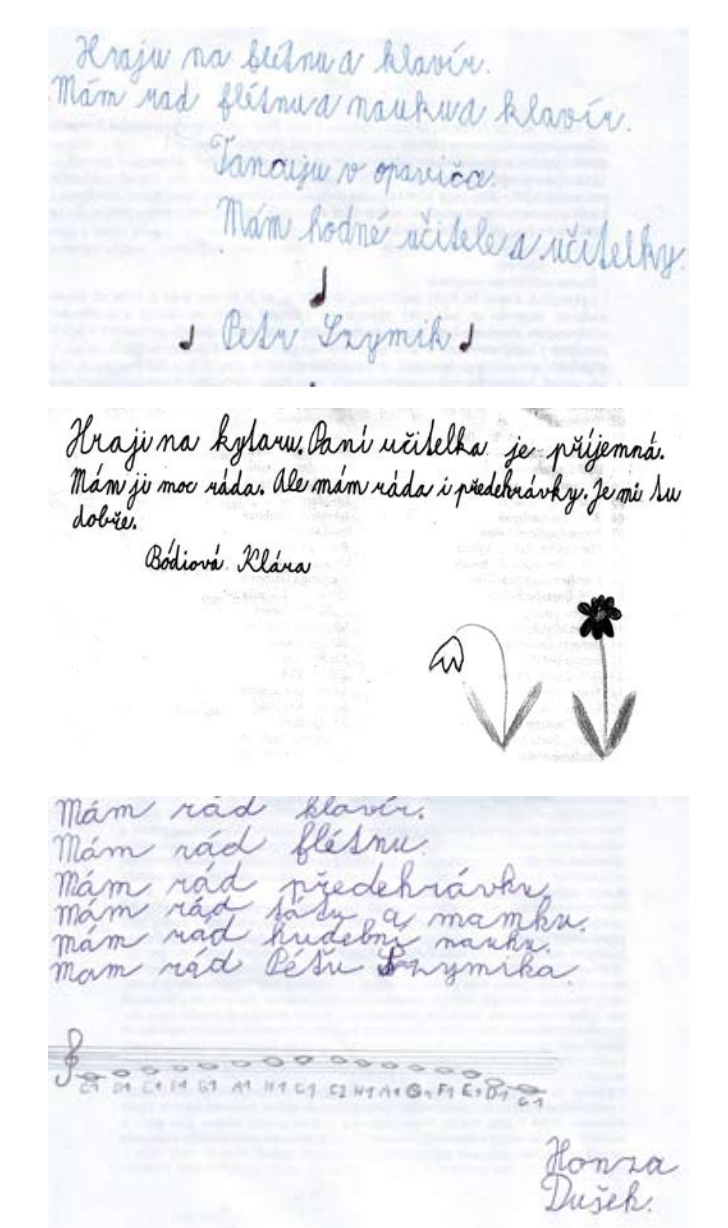
Nataša Modráková
Naše škola je krásná. Mám ráda hodinu flétny a klávesů. Pan učitel Martinak je na mě hodný. Líbí se mi hrát v souboru. Pan učitel Šimáček je vtipný.

Klára Nováčková
Moc ráda hraju na klavír. Také ráda zpívám a kreslím. Baví mě hudební nauka. Nerada vystupuju v sále.

Karolína Mihalová
Vše nejlepší k narozeninám! Je to krásné, mít dvacet let, když je to škola, to mám můžu povědět. Dobře se potom do té školy chodí a je důležité se o tu školu starat. Chodím do ní už asi pět let a hodně jsem se naučila. Třeba: hrát na klavír, zpívat, malovat a modelovat a další věci. Hodně se mi v té škole líbí, protože mi toho hodně dala.

Co dodat? Děti jsou vždycky děti, že chodí do naší školy rádi, není pochyb. Jsou naším velkým vzázkem. Chceme je co nejlépe vzdělávat, a nejen to, chceme v nich vzbuzovat lásku k hudbě i k lidem. Chceme, aby hudební vzdělání přispělo k jejich dobremu životnímu pocitu.

Lydie Romanská

navštívit naše příbuzné a známé a na Štědrý den jsem dostal pěkné dárky a dobrou rybí večeři. Část prázdnin oslavu nového roku jsem poprvé prožil na malé vesnici Travná, která se nachází v Rychlebských horách poblíž Javorníku ve Slezsku, kde se každoročně schází křesťané z našeho kraje a nejen odtud. V naší přítomnosti, bylo nás asi kolem čtyřiceti, se populace na Travně zdvojnásobila. Je to opravdu malá vesnice. Letošní biblické téma bylo: „Neboj se a následuj mě“. Viděl jsem se zde s přáteli, se kterými jsem se dlouho nesetkal, a také jsem zde poznal nové lidi, zažil hodně zábavy při hraní stolního tenisu a jiných společenských her, hudebního programu, jamování a zamyšlení o následování. Na společných procházkách jsem také poznal malebnou krajinu Rychlebských hor. Nový rok byl zahájen společnou bohoslužbou. Poté jsem se vrátil domů, kde jsem odpocíval a hrál na klavír, ale také jsem se musel připravit na první školní den v novém roce, který byl k „radosti všech“ zahájen testem. Myslíím, že letošní vánoční prázdniny byly povedené. Škoda jen, že počasí letos opět nevyšlo a svátky byly na blátě i na horách. Snad bude počasí příští prázdniny o něco vánočnější.

Michael Skotnica

Námořnický Silvestr
Slavili jsme s rodinou Silvestr v námořnickém stylu. Strýc přijel v obleku Jacka Sparrowa a celá jeho rodina v pirátských převlecích. Naše rodina měla pruhované oblečení a papírové námořnické čepice. Jedli jsme hlavně ryby, jako na lodích. Na Nový rok jsme vyšli ven popřát Šťastný Nový rok sousedům. 1. ledna 2012 jsem pak strávila na nejhezčím místě, které znám: Jezdecký klub Baník Ostrava.

Silvie Venhudová

Správní zaměstnankyně jak je neznáte

Všichni máme jistě stále živě v paměti náš koncert k 20. výročí založení ZUŠ, který se konal 22. února 2012. Samotný koncert nás pohladil na duši a zahřál u srdíčka. Ovšem po duchovním zážitku by měl následovat, a taky následoval, zážitek labužnický. To už byl úkol pro nás – správní zaměstnankyně. Vše jsme chtěly mít připraveno tak, aby

na stole nic nechybělo. Kytičky, kalíšek vína na slavnostní přípitek, koláček ke kávičce a chutné obložené mísy. To vše bylo k máni na připraveném malém rautu pro milé hosty. No a my s humorem nám vlastním jsme hosty obsluhovaly, mile se usmívaly a s každým si rády popovídaly. Jsme přesvědčeny, že se nám vše podařilo a všichni odcházeli spoko-

jeni. Po skončení rautu opět přišly na řadu naše pracovní pomůcky k úklidu, aby na další den byla škola připravena k běžné výuce. A zase jsme to my, staré známé „převaděčky“ Jana a Mirka, které se snaží vašim dětem zpříjemnit čekání na jejich vyučovací hodinu a dbají na běžný chod a pořádek ve škole.

Jana Kahajová

Vánoční besídky

O Vánocích by se měli všichni radovat, užívat si, nemít žádné starosti a být pospolu. Tohle všechno jsem chtěla také v rámci příjemné školní docházky do ZUŠ dopřát svým žákům jak z mé klavírní třídy, tak taky těm nejmenším z PHV. Proto jsem se rozhodla uspořádat dvě vánoční besídky, ale žádné takové,

kde by děti musely vystupovat a ještě se stresovat, ale takové, kde naplní odpoledne bylo povídání si s kamarády, zpívání koled, hraní her a požívání lahodného cukrovíčka, které každý žák přinesl z domu na ochutnávku. Obě tyto besídky se uskutečnily ve čtvrtek 22. prosince. Ta první byla s dětmi z přípravné hudební

výchovy. Besídku jsme vměstnali do naší pravidelné čtvrtěční výuky... A co myslíte, vadilo to dětem? No vůbec ne ☺. Místo učení jsme měli hodinu hraní a zpívání. Velkou zábavou byly pro děti dvě vánoční čepičky, které jsem přinesla z domu a které kolovaly z hlavy na hlavu. Poté jsme se v nich nafotili a máme

tak pěknou památku na celý rok. Druhá besídka mých statečných klavíristů proběhla v pozdním odpolední a musím přiznat, že jak jsem se z prvo počátku bála, že bude málo cukroví na stole, děti mne mile překvapily a přinesly pamlsků tolik, že bychom mohli pohostit celou

školu, měli jsme totiž hotový švédský stůl. Krom výborných ochutnávek domácího cukroví jsme poslouchali koledy, děti hrály Activity a Člověče nezlob se, povídaly si o všem možném a pro mě bylo největší radostí zjištění, že po příchodu maminek pro své ratolesti jsem

jen zaslechla smutný povzdech a nevěřicný dotaz: to už musím jít? Děti mi tím daly k Vánocům krásný dárek a já tak věděla, že se besídka líbila a všichni byli spokojeni.

Lucie Švabíková

Tradiční vánoční předehrávka v netradičním stylu

V naší klavírní třídě se děti ve věku od 5 do 19 let učí hrát na klavír s tím, aby mohly přirozeně vyjádřit své city, myšlenky, představy, touhy a sny. Každé dítě se snaží vystihnout tajemství klavírní hry a této dovednosti se učí proto, aby mohlo vyjádřit svou osobnost. Po naevnění rádné skladby chtějí žáci předvést své umění rodičům, kamarádům a známým. A protože zájem o koncertní vystoupení a zodpovědná příprava k nim nikdy nechybí, staly se v naší třídě tradičními a oblíbenými tematické třídní předehrávky: v prosinci – vánoční maškarní předehráv-

ka, koncem dubna – začátkem května – předehrávka ke Dni matek, v červnu – předehrávka ke Dni dětí. Vánoce 2012 jsme tradičně oslavili maškarní předehrávkou, ale tentokrát – v netradičním stylu, ve stylu jazzu! Odvážili jsme se na „jazzové Vánoce“, protože děti rády hrají v jazzovém stylu již od 1.–2. ročníku a ve vyšších ročnících již začínají tvořit i jazzové improvizace. A tak se 15. 12. v 17.15 v sále naší ZUŠ, kde také probíhala předehrávka, objevil (hádejte, KDO by to mohl být!) sám Mikuláš!!! Samozřejmě nezapomněl ani na dárečky! Měli byste vi-

dět, s jakou radostí náš host předával každému klavíristovi své čokoládové sošky a jak šťastné byly děti, když dostávaly sladkou odměnu za své krásné vystoupení! Hned na úvod vánočního maškarního koncertu v podání pěvecké skupiny naší třídy ve složení Karolína Lachová, Kateřiny Pickové, Michaely Janáčové, Elišky Stupkové, Lucie Mužíkové a Magdalény Burešové, za klavírního doprovodu Terezy Bastlové zazněla píseň J. Vomáčky – Z. Borovce „Veselé Vánoce“ (ale pro posluchače to byly zpívající andělé, Karkulka a Pipi dlouhá punčochá). Hned poté v podání

Koncert ke Dni učitelů ve fotografiích

L. Romanská

Š. Greško a P. Marek

A. Daniel

J. Garbová a V. Stiskalová

J. Garbová a K. Juřenová

Předvánoční koncert ve slezském duchu

Jako již tradičně i tento rok se uskutečnil v kostele Krista Krále v Ostravě-Svinově předvánoční koncert. Jisté inovace se však dostavily. Už termín, kdy koncert proběhl, byl poněkud netradiční. Každoročně jsme se na něj mohli těšit kolem 15. prosince, tentokrát nám byl však nabídnut docela pozdní termín, a to až těsně před Štědrým dnem, 21. prosince. Jistě si mnoho učitelů říkalo, že není snadný úkol udržet děti v plném zápřahu a svěžesti po tak dlouhou dobu, téměř až do vánočních prázdnin, ale nakonec musím říci, že opět všichni odvedli skvělou práci, a jak děti, tak učitelé potěšili nejedno srdce. Slovem provázela Lydie Romanská – Lidmilová a program zahájila, jako každý rok, folklórní skupina Opavička s paní Libuší Hurnikovou a flétníčkami sourozenců Szymikových, za vedení paní Svatavy Bohušové. Dále se nám představil Zvonoklíček a Canta-

bo, tentokrát pod vedením naší nové kolegyně Venduly Stiskalové. Velkým překvapením byl čerstvě založený kytarový soubor Brnkačka, pod vedením Pavla Marka, který ohromil skvělou přípravou a výbornou souhrou, což bylo pro jeho krátké trvání velice chvályhodné. Milé bylo také vystoupení mladších žáků – Krnášků, za vedení Jiřího Martinaka a Jiřího Šimáčka. Divákům navodily vánoční atmosféru i další známé soubory jako Krmaši (Jiří Martinak a Jiří Šimáček) a houslový soubor Ašmytec, pod vedením Marcely Hájkové, u kterého jsme mohli slyšet krom nádherně čistě instrumentální hry rovněž líbezný zpěv Elišky Brumovské. Pod taktovkou Lydie Romanské – Lidmilové nám zazpíval Ženský komorní sbor D. Lidmily, který jsme mohli slyšet samostatně a poté v seskupení s Cantabem. Jistě nesmíme zapomenout zmínit skvělé a hřejivé vý-

kony sólistů Kateřiny Juřenové, Barbory Čechové, Venduly Stiskalové, Ondřeje Langra a Libuše Hurnikové, jejíž zpěv byl dokonce a capella. Nakonec jsme si všichni zazpívali pouze za světla svíček nádhernou koledu Narodil se Kristus Pán, přičemž na varhany krásně hrál Tomáš Sommer ze třídy Lukáše Kubenky. Nástrojové doprovody obstarali učitelé: Jekatěrina Garbová, Lucie Švabíková, Pavel Marek a Jiří Šimáček. Z žáků doprovázely sestry Karolína a Eliška Brumovské a již zmíněný Tomáš Sommer. Myslím, že koncert byl velice povedený a lidé z něj odcházeli nabití vánoční atmosférou a natěšení na přichozí dny, kdy je nejdůležitější rodinná pohoda, mír a přátelství. Obdobou tohoto koncertu bylo jeho opakování v podobě Tříkrálového koncertu ve Staré Běle dne 6. ledna 2012.

Lucie Švabíková

Předvánoční koncert ve slezském duchu

Michaela Skotnici v kostýmu muzikmana zazněla klasická koleda Neseme vám noviny s jazzovou improvizací. Během sta minut zněly vánoční koledy a jazzová hudba v podání všemožných masek a pohádkových postav. Navštívili nás také dva kocouři i celé hejno andělů a čertů, také gepard a Nastěnka s Ivánkem...Na naší předehrávce hrál i sám Mikuláš v klavírním duu s andělem – Terezkou Bastlovou! Nádherná hra masek (našich báječných žáků ☺) inspirovala i Mikuláše na hudební tvorbu!!! Ale to ještě není všechno! Připravili jsme pro naše hosty i úryvek

z oblíbeného Mrazíka: dva kocourkové (Jakub Olbert a Adam Daniel) zahráli čtyřručně všem známé Rolničky, Nastěnka (Magdaléna Janošcová) a Ivánek (Ondřej Konečný) zahráli a zazpívali vánoční koledy (na naší pohádkové předehrávce ruská Nastěnka a Ivánek zpívali hezky česky ☺) a maminka od kocourka – Jakoubka, Olga Bezačinská, nádherně zazpívala píseň Nastěnky Žezulička, u čehož Nastěnka, Magdalénka Janošcová, měla debutní činoherní roli. Na závěr maškarního sóla v klavírním podání Terezy Pickové zazněla píseň Miroslava Duchače „Šťastné Vánoce“,

Tichá noc a Purpura v podání pěvecké skupiny naší třídy a všech přítomných, za klavírního doprovodu Terezy Bastlové. Mikulášovi a posluchačům se náramně líbilo každé koncertní číslo. A dobrou náladu, hudbu v uších a srdci a šťastnou vánoční atmosféru si každý z nás odnesl s sebou domů. Všechno popsat není možné! Možná by bylo nejlepší, kdybyste přišli na naši další Vánoční předehrávku v prosinci roku 2012! Bude na vás čekat překvapení, oceán nádherné hudby a báječná vánoční nálada!

Jekatěrina Garbová

